

Олександр Скоробогатов,

студент 7 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Наук. керівник: **П.В. Захарченко**, д.е.н., професор (БДПУ)

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОПИТ ЯК НАПРЯМ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Проблема створення сприятливого інвестиційного клімату завжди знаходилась у центрі уваги економічної думки. Це обумовлено тим, що інвестиції стосуються найглибших основ господарської діяльності, визначають процес економічного зростання в цілому. У сучасних умовах вони виступають найважливішим способом забезпечення умов виходу держави з економічної кризи, сприяють впровадженню нових технологій, сучасних видів устаткування, передового досвіду іноземних підприємств, методів управління та виробничої культури, збільшенню продуктивності праці, підвищенню добробуту населення тощо. Тому питання про стан інвестицій в Україні та перспективи їх збільшення особливо актуальне на сучасному етапі економічного розвитку держави [1].

Сьогодні від ефективності інвестиційної політики залежать стан виробництва, положення і рівень технічної оснащеності основних фондів підприємств народного господарства, можливості структурної перебудови економіки, рішення соціальних і екологічних проблем. Інвестиції являються основою для розвитку підприємств, окремих галузей і економіки в цілому. Під час економічної кризи інвестиційна діяльність в Україні значно знизилася. Попит на інвестиції падав значно швидше чим виробництво валового продукту. Однією з причин цього, було те що інфляція значно знецінювала інвестиційні засоби. Протягом останнього років, незважаючи на значне уповільнення темпів інфляції, зменшується частина довгострокових кредитів, наданих суб'єктам господарювання усіх форм власності в загальному обсязі кредитів в економіці країни [2].

Пріоритетними напрямками для залучення і підтримки стратегічних інвесторів можуть бути визначені ті, де Україна має традиційні виробництва, володіє необхідним ресурсним потенціалом і формує значну потребу ринку у відповідній продукції, а саме: виробництво легкових і вантажних автомобілів; тракторо- і комбайнобудування; авіа- і ракетобудування; суднобудування; замкнутий цикл виробництва палива для АЕС; розвиток енергогенеруючих потужностей; нафтогазодобича, зокрема на Чорноморському шельфі; упровадження ресурсо- і енергозберігаючих технологій; переробка сільгосппродукції; транспортна інфраструктура.

Сучасні умови економічного розвитку вимагають проведення активної політики по залученню прямих іноземних інвестицій. В Україні створена законодавча база в сфері регулювання інвестиційної діяльності, що поступово удосконалюється з метою досягнення більшого припливу іноземних інвестицій і підвищення ефективності їхнього використання. Зокрема, іноземні інвестиції в Україні не підлягають націоналізації. Державні органи не мають права реквізувати іноземні інвестиції, за винятком випадків здійснення надзвичайних заходів при стихійних лихах,

аваріях, епідеміях, епізоотіях. При цьому закордонному інвестору гарантується адекватна й ефективна компенсація.

Іноземні інвестори мають право на відшкодування збитку, включаючи упущену вигоду і моральний збиток, заподіяний їм у результаті дій, чи бездіяльності неналежного виконання державними органами України або посадових осіб передбачених законодавством зобов'язань перед іноземним інвестором. У випадку припинення інвестиційної діяльності іноземному інвестору гарантується повернення його капіталовкладень у натуральній чи формі у валюті інвестування без сплати мита, а також доходів з цих інвестицій у грошовій чи товарній формі. Держава також гарантує безперешкодний і терміновий переказ за кордон прибутків і інших засобів в іноземній валюті, отриманих на законних підставах у результаті здійснення іноземних інвестицій [3].

В даній роботі було обґрунтовано пропозиції і рекомендації по стимулюванню інвестиційної активності підприємств в Україні. До основних можна віднести: орієнтованість на ринок законодавчої бази; зниження податкового тиску на підприємства; удосконалення механізму проведення міжнародних тендерів; надання гарантій іноземним інвесторам; удосконалення аграрної політики і політики у сфері приватизації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гріньов В.М. Інвестування. / В.М. Гріньов, В.О. Корда. – К.: Знання, 2010. – 452 с.
2. Гунський Б.В. Інвестиційні процеси в глобальному середовищі. / Б.В. Гунський. – К.: Наукова думка, 2009. – 390 с.
3. Комашенко Т.М. Інвестиційний ринок України в глобальному середовищі // Економіка та держава. – 2009. – №9. – С. 86-94.

Карина Степанова,

студентка 4-го курсу

Гуманітарно-економічного факультету

Науковий керівник: **Н.П. Кіркова**, к. е. н., доцент (БДПУ)

ВИЗНАЧЕННЯ ФАЗИ ЕКОНОМІЧНОГО ЦИКЛУ УКРАЇНИ

Актуальність дослідження. На сьогоднішній день проблеми вивчення форми руху і розвитку економіки, а особливо економічного циклу, є дуже актуальними. Криза, як основний елемент економічного циклу, пронизує всі сфери діяльності. Сучасне суспільство прагне до постійного поліпшення рівня і умов життя, які може забезпечити тільки стійкий економічний ріст. Але дослідження доводять, що довгостроковий економічний ріст не є рівномірним, а постійно переривається періодами економічної нестабільності. Тому вивчення проблем розвитку економічного циклу є досить актуальним.

Ступінь досліджуваності проблеми. Нині вивченням особливостей економічного циклу надають велику увагу такі вчені: Барановський О.Г., Данилишин Б., Карвацка Н.С., Колінець Л.Б., Орловська